

MOZAIK SREČANJ S PROF. DR. FRANCEM BIZJAKOM

MOSAIC OF ENCOUNTERS WITH PROF. DR. FRANC BIZJAK

Darinka Kozinc^{1*}

Zanimivo je, kako nekateri ljudje vstopajo v naše življenje v različnih časovnih obdobjih in ob različnih dogodkih. Postanejo del naše življenjske zgodbe in pustijo v nas svoje sledi.

Moje prvo srečanje s prof. dr. Francem Bizjakom je potekalo na govorilnih urah, ko sem v šolskem letu 1988/89 postala razredničarka razredu, ki ga je obiskoval njegov mlajši sin Simon. Dr. Bizjak je bil skrben oče, hvaležen profesorskemu zboru in Srednji lesarski šoli Nova Gorica, da so bili dijaki obravnavani kot osebnosti in ne zgolj kot številke v redovalnici.

Dr. Bizjak se je kot redni profesor na Oddelku za lesarstvo Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani in kot nekdanji zaposleni v Meblu redno odzival na različna povabila in se udeleževal dogodkov na naši srednji šoli, ki sem jo več let vodila kot ravnateljica. V spominu mi je ostal droben dogodek, ko smo na mojo pobudo na Srednji lesarski šoli Nova Gorica leta 1994 odkrili obeležje, posvečeno 100-letnici ustanovitve prve obrtno-nadaljevalne šole v Gorici s slovenskim učnim jezikom (1894–1994), v kateri je bilo največ bodočih mizarjev prav zaradi močno razvite mizarске obrti v Solkanu.

Po zaključku prireditve, ko sem skoraj samoumevno poprijela za hrbtišča dveh stolov, da ju odnesem v učilnico, sem na hodniku naletela prav na dr. Bizjaka, ki je že odhajal. Kot strokovnjak za organizacijo dela in upravljanje je samo zmajal z glavo in mi blago rekel: »Ma, gospa, res ni potrebno, da še to delate sami!«

Aktivni profesorjev strokovno-teoretičnih predmetov na lesarskih šolah v Sloveniji smo se zavedali pomena rednega strokovnega izpopolnjevanja. Člani aktivov smo sami izbirali in predlagali teme za seminarje, saj smo najbolje vedeli, katera znanja potrebujemo pri šolskem delu. Povezovali smo se zlasti z Oddelkom za lesarstvo BF UL, ki je bil našim izobraževanjem naklonjen in je bil na ugodni lokaciji za zbor udeležencev iz različnih krajev Slovenije.

Ob eni takih priložnosti je dr. Bizjak na lastno pobudo pripravil zanimivo predavanje v veliki predavalnici Oddelka za lesarstvo s svojega ekonomskega področja. Bil je namreč odličen predavatelj.

Prof. dr. Franc Bizjak je bil aktiven tudi na Goriškem, njegovo delo se je odražalo zlasti pri ustanovitvi Politehnike v Novi Gorici. S svojim strokovnim znanjem in jasno vizijo je postavil temelje študiju gospodarskega inženiringa na Goriškem. Kot glavni pobudnik je vodil pripravo ter vpeljavo novega visokošolskega strokovnega programa Ekonomika in vodenje proizvodnih in tehnoloških sistemov, ki je zaživel ob koncu prejšnjega tisočletja. Vsebinska zamisel študijskega programa, kot ga je oblikoval dr. Bizjak, je bila v več pogledih drzna in je temeljila na njegovem odličnem poznavanju razmer v gospodarstvu in v visokem šolstvu, pa tudi na njegovi sposobnosti za predvidevanje smeri razvoja.

Njegovo delo s študenti je bilo veliko več kot le posredovanje znanja, saj je znal z občutkom povezovati skrb za visoke strokovne standarde s človeškim razumevanjem in spodbudnimi nasveti, kadarkoli je bilo to potrebno. Delo dr. Bizjaka ostaja neločljivo povezano tudi s samimi začetki Univerze v Novi Gorici in Poslovno-tehniške fakultete.

Mestni svet mestne občine Nova Gorica mu je za prispevek k lokalnemu razvoju in univerzitetnemu izobraževanju leta 2009 podelil Nagrado mestne občine Nova Gorica.

Kot zavod Srednja lesarska šola smo sodelovali tudi z njegovim starejšim sinom Iztokom Bizjakom, univ. dipl. inž. strojništva, ki je začel uspešno pot podjetnika na področju opreme za šole in vrtce v podjetju Gonzaga. Iztok Bizjak je s Srednjo lesarsko šolo sodeloval dolga leta in v njegovem podjetju se je zaposlilo kar nekaj naših nekdanjih dijakov. Danes je Gonzaga vodilni proizvajalec pohištva v Sloveniji, ki ponuja raznovrstne rešitve za opremo pisarn, vrtcev, šol, knjižnic, zunanjih igral, hotelov in drugih objektov ter veliko opremlja tudi v tujini.

Leta 2000 sem vpisala magistrski študij na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Med izbirnimi predmeti sem izbrala Teorijo sistemov, izpit sem pri dr. Biz-

¹ mag. Darinka Kozinc, univ. dipl. inž. les., Solkan, Slovenija

* e-pošta: darinka.kozinc@gmail.com

jaku opravila 9. 9. 2001. Najbrž študent, četudi že v zrelih letih, redko doživi, da mu profesor gradiva za študij pusti kar v domačem poštnem nabiralniku in mu s tem prihrani zamudno iskanje po knjižnicah (splet je bil v povojih, o UI še ni bilo sledu). Pohvaliti moram tudi njegovo korektnost, visok strokovni standard, podkrepjen s človeškim razumevanjem, sodoben pristop k osvajanju znanja in samem poteku izpita, kar pa ni pomenilo, da je bil izpit lahek. Pred tem sem namreč obiskovala Šolo za ravnatelje, kjer sem bila deležna popolnoma novih načinov izobraževanja in mi je bil pristop k strokovnemu in pedagoškemu delu prof. dr. Bizjaka blizu.

Z dr. Bizjakom sva bila pravzaprav sokrajana. V Solkanu, v tem več kot tisoč let starem naselju, sva se velikokrat srečevala na njegovih ulicah. Najbolj pogosto, ko sem se z možem namenila na sprehod proti Kekcu, dr. Bizjak pa v obratni smeri s svojim bleščeče črnim psom ob boku. Ko smo se srečali, smo običajno postali na pločniku in se zapletli v živahen pogovor o različnih temah. Klepetali smo lahko le toliko časa, da se večerja doma ni ohladila, oziroma dokler ni minilo potrpljenje njegovega pasjega ljubljence. Ti pogovori so bili za nas zelo dragoceni, čeprav se nismo vedno strinjali. Srečala sva se tudi v Zdravstvenem domu v Novi Gorici leta 2007, ko se je hudo zadihan sesedel na klop v čakalnici. Ni mu bilo dobro, toda tega ni z ničemer pokazal. Kmalu po tem srečanju smo izvedeli, da je zbolel.

Po tem je bolezen profesorja umaknila iz aktivnega življenja in ulic v Solkanu. Z možem sva zelo pogrešala naša srečanja in njegovo lucidnost in iskričnost.

Zadnje srečanje z dr. Bizjakom na javnem mestu je bilo leta 2008 na dvorcu Zemono, ki ga je Lipa Ajdovščina leta 1976 odkupila in ga z obnovo spremenila v enega najlepših biserov v Vipavski dolini. Tovarna pohištva Lipa je ostala lastnica dvorca do leta 2005, po tem je dvorec zamenjal več lastnikov. Univerza Nova Gorica je v dvorani dvorca priredila slovesnost, na kateri so tudi dr. Bizjaku podelili naziv zaslužnega profesorja. Njegova skrbna družina je poskrbela, da je kljub bolezni lahko dostojno sprejel to častno priznanje. Imela sem priložnost, da sem mu osebno čestitala na tem res slovesnem večeru, v krasnem okolju in ob ubranem petju Slovenskega okteta.

Ker je bolezen trajala, se je preselil v Vipavo, v Center starejših Pristan. Ob praznikih in koncih tedna ga je družina še vedno pripeljala v domače okolje. V imenu Krajevne skupnosti Solkan in v dogovoru z domačimi sem ga leta 2018 zadnjič obiskala na njegovem domu v času novoletnih praznikov. Stanovanje so priredili novim razmeram, ki jih je narekovala bolezen. Dr. Bizjak je bil kljub bolezni prijeten sogovornik, še vedno možgansko čil je spremljal aktualna dogajanja in pogovor z njim je bil zanimiv in poučen. Pokazal mi je tudi leposlovno knjigo, ki jo je takrat bral. Še zlasti pa ga je zanimalo, kako je potekal moj magistrski študij. Izmenjala sva tudi poglede na način študija, jaz kot uporabnica, on kot profesor sodobnejših nazorov. Povedal mi je celo anekdoto o zajčku, ki se je odločil, da bo delal doktorat in je imel težave vse do dne, dokler ni njegov mentor postal medved. Takrat sva se žal zadnjič osebno srečala.

Dr. Bizjak je bil res pravi pedagog in spoštovanja vreden gospod. Njegova karierna pot od poklicne šole do doktorata ga je zaznamovala na način, da je poleg znanosti še pred tem osvojil tudi znanost o življenju. Odlikoval ga je prijeten način govora in bogat besedni zaklad.

Prof. dr. Franc Bizjak je pokopan v Solkanu v bližini struge reke Soče, nad katero se pne od prve svetovne vojne ranjeni Sabotin in Skalnica s Svetogorsko baziliko. Počiva ob svojem ljubljenu sinu Simonu.

Summary: Darinka Kozinc, M.Sc., professor and long-time principal of the Secondary School of Woodworking in Nova Gorica, shares her personal and professional memories of Prof. Dr. Franc Bizjak, her fellow resident and an active member of the community in Solkan near Nova Gorica, as well as a respected and dedicated expert and supporter of education in the Gorica region. Professor Franc Bizjak's legacy is significant and demonstrates that he was a person of integrity, an outstanding teacher, professional, colleague, and connector.